

Hyperconceptueel propagandatheater over de nieuwe mens

Door [Moos van den Broek](#) gepubliceerd 28 februari 2016

***Made in Here* is propagandatheater voor de nieuwe mens. In een droogkomisch, strak vormgegeven concept legt Davy Pieters bloot waar dat toe leidt. Theater wil het maar niet worden, deze zeventig minuten durende reclamespot. Consequent is Pieters wel!**

Een prominent gordijn hangt pontificaal voor de publiekstribune. Een heel specifiek gordijn wel: synthetisch, okergeel gekleurd met een vage rode gloed. Een lelijk gordijn eigenlijk. Voor het gordijn verschijnen vier acteurs, twee van hen hebben rode shirts aan, de andere twee grijs-blauw. Ze prijzen ons hun nieuwe voorstelling aan. 'Wij willen u graag vermaken', zegt de een, terwijl de ander aanvult: 'Wij willen u graag aan het denken zetten.' En zo gaat het nog een poosje door. Het belooft wat te gaan worden, deze voorstelling. Dan gaat het gordijn open.

Terwijl een stem op de geluidsband ons informeert over de 'de groene stad', nemen we het toneel waar. In het midden aan de achterwand hangt een groot beeld, een cirkel van groene blaadjes. Onder dat beeld staat een laag plateau met enkele lagen, aangekleed met dito okergele gordijnstof. Het is zo'n typische quasi-chique verhoging, waarop in achterafzaaltjes prijzen worden uitgereikt. Aan het zijtoneel hangen coulissen, ze blijven ongebruikt. Op de grond ligt een onopvallend grijs tapijt. We maken kennis met de vier, in man-vrouwkoppeltjes etaleren ze hun perfecte leven door middel van poses en illustratieve, strak georganiseerde sketches, teksten en korte choreografieën. We krijgen les in sociale omgangsvormen ('als je niet kunt communiceren, kun je ook niets oplossen') en relatiebehoud ('als de liefde niet tegen kritiek kan, dan moet je aan de liefde werken, niet aan de kritiek').

Ideeën creëren beweging en beweging is vooruitgang. Non stop en met een vette glimlach promoten de vier hun voorgeprogrammeerde levenslessen: 'Denk in oplossingen. Denk niet "het lukt me nooit", maar "wat een mooie oplossing!"' Soms corrigeren ze elkaar demonstratief. Er komt geen eind aan, ook niet als het hier en daar dreigt mis te gaan en een van de vier met bloedende neus onder het plateau wordt weggemoffeld. *Made in Here* kent verschillende hoofdstukken, die het ritme van de voorstelling bepalen. Ze worden aangekondigd volgens een vast patroon, waarbij de gordijnen sluiten en weer opengaan. Jibbe Willems schreef een functionele tekst met als hang-up herkenbare en vaak verhaspelde uitspraken: 'Een dag hard gelachen is een dag intenser geleefd.' De soundscape van Jimi Zoet dient het strenge concept. *Made in Here* is een zeventig minuten durende reclamespot.

In de 'groene stad' kan de perfecte mens zichzelf volledig bedruipen. Als Pieters iets duidelijk maakt dan is het wel dat deze mens goed op weg is om zelf een robot te worden. Voor gevoelens en negativiteit is geen plaats in de groene stad. Acteur Vanja Rukavina kan de strenge vorm, die het inhoudelijke uitgangspunt goed illustreert, uitstekend naar zijn hand zetten. De anderen blijven enigszins achterop. Een gegeven dat, grappig genoeg, wordt bevestigd in de voorstelling zelf. Personages ontwikkelen zich niet, zelfs de dramatische ontknoping is gecomponeerd. Alles aan *Made in Here* is compositie. Dat is conceptueel gezien geniaal, maar tegelijk ook oersaai. Leunde haar laatste voorstelling *How Did I Die* nog op een choreografisch principe en mysterie, *Made in Here* is wat het is, recht toe recht aan. Een voorstelling die het prima zou doen onder het luidruchtige geweld van de Parade. Theater, dat verkoopt! Ha, heeft Pieters ons dan toch in de greep?